

Остало би нам још питање: да ли су ове гривне рађене у Северној Србији или је то страни импорт? — У напред наведеној расправи г. Васић набраја све до сада познате егземпларе гривни овога типа, како у музејима тако и у приватним збиркама, из чега се види, да су готово сви примерци нађени у Северној Србији, изузев два, од којих је један нађен у близини купатила Водајк-а у Угарској, а за други се мисли да је нађен у Угарској. Због овога је он склон веровати да су гривне постале у Сев. Србији, па и за поменута два угарска егземплара држи да су пореклом из Србије „вероватно из околине Јухора“.

Наша је гривна, дакле, један доказ више о културним утицајима још у најстаријем добу; она нам даје ново сведочанство о културним везама, које су постојале између трачко-илирског залеђа са једне, и Микене и грчко-јегејског света са друге стране.

Докле су се ови утицаји протезали, како су се развијали и какве су све резултате имали — то су питања, која још чекају на решења.

Милован Кокић

ЈЕДАН НОВИ ПОДАТАК О НИКОЛИ АЛТОМАНОВИЋУ

У Дубровачком државном архиву у књизи *Vendita Cancellariae* 2 fol. 35 налази се под 8 јулом 1374 следећи запис: *Nos quidem Çerencha, uxor quondam Miloslauui de Rieçiça, Stoyca et Vidoslaua, sue filie, et Ratcha, filia Bratoslauui de Budimgle, de partibus ubi dominabatur çuppanus Nicolaus, confitemur quod sumus serve empticie et perpetuales M̃arini de Radosta ex eo quod ipse emit nos a Bollesclauo et Volcho de Bossina, hominibus Radiuoye. Et propterea volumus et contentamur quod ipse faciat de nobis omne velle suum tamquam de suis rebus propriis. Ser Clemens Marini de Goçe iuratus iudex et Marinus Premilli testis.*

Ова белешка, коју нисмо искористили у својој расправи о Н. Алтомановићу (Посебна издања Срп. кр. акад. ХС, Друштвени и историски списи 40), баца нешто нове светлости на борбу кнеза Лазара и бана Твртка против Алтомановића, чији је резултат био потпуни слом рудничког жупана. У наведеној расправи (стр. 23 ид.) истакли смо разлоге због којих се не може примити 1374 година, раније усвојена у науци, као година пада и ослепљења Н. Алтомановића. По нашем извођењу руднички жупан био је „расут“ негде у јесен 1373, у септембру или октобру. Горњи запис, ако и не потврђује потпуно ово мишљење, не слаби ни у колико наше разлоге већ их донекле и поткрепљује дајући сигуран *terminus post quem* non, који искључује две трећине 1374 године. Јер ако су почетком јула 1374 продаване робиње са освојених области Н. Алтомановића у Дубровнику и ако се узме да су оне неко време провеле у Босни код својих ранијих господара, онда је несумњиво да је жупан Никола могао настрадати најдоцније у пролеће те године.

Наша белешка садржи још нешто што раније није било познато, наиме да је и позната средњевековна жупа Будимље чинила саставни део области Алтомановића. Сада постаје јасније и то како је жупан Никола могао после битке код Чрномена истаћи своје претензије на Призрен.

Пошто су босански великаши продавали робље из Будимља, вероватно је да је Тврткова војска у томе правцу и продирала, тим пре што су при деоби Алтомановићевих земаља крајеви око Лима припали Босни.

Мих. Ј. Динић